

Неусипність духу

Хто духом спить, то той - як мертвий,
Як в цім все усвідомим ми,
То зможем в тім уникнуть жертв тих,
Що були й є серед пітьми,

Ті всі, хто це вже усвідомив
І в кому неусипний дух -
Вже не живуть, як всі, як в комі,
І уникають в тім розрух,

Нам всім в тім Боже провидіння.
Та є ж ще хоч якийсь в нас час,
Щоб розбудити дух в прозорінні,
Який на жаль, ще спить у нас.

То ж й треба жити духом в серці
І день і ніч, й коли спимо,
Й не зачиняти в серці дверці,
Бо в них й до Бога в нас вікно.

Теж сонний і сліпий, як мертвий,
Про що ж тоді вже й говорить!
В тій всій пустій геть круговерті
Без сенсу й суті, й мети жить

Що дав Творець в свій час навіки,
Щоб ми зростали в тім усім.
Чоло ж – то дух, не змежить віки
Повинен він завжди, й у тім,

Бо спати тілом в нас є норма,
Не можем ми всі жить без сну,
А духом спати, в тім - як в жорна,
Себе ж й закласти в борону.

Які всіх інших, сонних, - нищать,
І так було, й так нині є,
І до межі чим нам все ближче -
Тим більше в тім всього ж й дає

Лиш в неусипнім нашім духу,
В бадьорості його й в усім,
Ми ж й не допустим в нім розруху
Ніколи і ніде, й ні в чім!

І ми у всім тім - гідні люди
Тоді, коли не спить в нас дух!
Як в комі спить, - то як іуди,
В тім серця наш і зір, і слух

Нам й залишається ж, й довіку,
То - вже й не жить, а доживать,
Як дух в нас спить, ми в тім каліки,
Й втрачаєм геть всю Божу статъ,

Що в нас й для нас все є від Бога,
Для Бога ж, й також для людей.
Про все це й дасть нам Агні Йога,
Щоб дух не мав в нас вже смертей!